

FELLOWSHIP

Kans tot verdieping in het vak

Toen orthopedisch chirurg Paulien Bijlsma (38) op haar 32ste de opleiding tot specialist afrondde, voelde ze zich nog te jong om toe te treden tot een vakgroep in een ziekenhuis. “Daar was ik nog niet aan toe. Voordat ik ergens vast aan het werk zou gaan, wilde ik me verder verdiepen in mijn vak.”

Wat te doen? Paulien Bijlsma: “Er zijn vakgroepen met tijdelijke vacatures. Maar ik vond het interessanter om een ‘fellowship’ te doen. Dit is óók een tijdelijke baan, maar dan met de mogelijkheid om mij nog verder te specialiseren in het gebied dat ik het meest interessant vind. Dit leek me de beste manier om mezelf verder te ontwikkelen.”

Ziekenhuizen in binnen- en buitenland – al of niet gekoppeld aan een universiteit – bieden geregeld van die fellowships aan. “Een periode in het buitenland leek mij extra leerzaam. Daar kijken ze vaak net even anders tegen het vak aan.” Bijlsma besloot in 2012 te solliciteren op een fellowship in het Royal National Orthopaedic Hospital Stanmore in Londen. “Een fellowship kinderorthopedie, de specialisatie waar mijn hart het meest naar uit ging.”

Alle vlakken

Bijlsma's interesse voor kinderorthopedie werd gewekt tijdens haar opleidingsperiode op een afdeling kinderorthopedie in Nederland. Internationale contacten van haar opleiders brachten het fellowship in Londen in beeld. “Nou, dan ga je dus voor een sollicitatiegesprek naar Londen. En ik werd aangenomen.”

Van 2012 tot en met 2013 volgde ze drie fellowships in drie verschillende ziekenhuizen. “Het eerste fellowship duurde een half jaar. De vele contacten die ik daar kreeg met andere kinderorthopeden gaven me de kans om er nog twee fellowships achteraan te plakken. Eén in het kinderziekenhuis van Londen, waar je veel zeld-

zame aandoeningen ziet, en één in een groot traumaziekenhuis, waar je heel veel botbreuken ziet. Hierdoor kreeg ik de kans me op alle vlakken van de kinderorthopedie verder te specialiseren.”

Goed aanzien

Een fellowship kent verplichtingen voor

zowel de werknemer als de werkgever. “Zelf kom je met de intentie om ervaring op te doen en om naast je werk te leren en wetenschappelijk onderzoek te doen”, vertelt Bijlsma. “De ervaren collega's in het ziekenhuis begeleiden je daarbij naar een steeds hoger niveau. Dat is ook in hun eigen belang: ziekenhuizen met een

opleidingsfunctie laten daarmee zien dat ze modern en up-to-date zijn. Opleiden is dus goed voor het aanzien van een ziekenhuis.”

Allround kinderorthopeed

De kinderorthopedie is ‘helemaal haar ding’, weet Bijlsma nu, en dan vooral de

praktische omgang met en de behandeling van patiënten. “Dat heeft me altijd aangetrokken, meer dan het verrichten van intensief wetenschappelijk onderzoek. Het mooie van kinderorthopedie vind ik ook dat het allround orthopedische kennis en vaardigheden vraagt. Bovendien komen de meeste kinderen met regelmaat op controle; ik krijg dan makkelijk een band met ze.”

Vaste baan

Bijlsma voelt zich in Londen als een vis in het water: “Engeland is een prettig land met veel overeenkomsten met Nederland. Britten nemen zichzelf niet te serieus, en ze hebben eenzelfde gevoel voor humor. Ze zijn evenmin erg hiërarchisch ingesteld, dat maakt het werken met alle collega's prettig.” Er zijn ook verschillen. “Opvallend is dat orthopedisch chirurgen hier alle ‘trauma’ doen; na een ongeluk behandelen zij de botbreuken. In Nederland gebeurt dat ook door in traumatologie geïnteresseerde chirurgen.”

Sinds september 2015 heeft Bijlsma een vaste baan in het Royal London Hospital in het oostelijk deel van de stad. “Eigenlijk is het niet zo Brits hier, maar heel multicultureel. Dat maakt dat ik ook veel aandoeningen zie, die je onder West-Europese kinderen niet of zelden nog ziet. Denk aan groeischiif-aandoeningen en verkrommingen in de ledematen. Die zijn vaak het gevolg van het voedingspatroon of van een tekort aan vitamine D. Dat laatste kan onder meer te maken hebben met hun donkerder huidskleur en het dragen van meer bedekkende kleding, zodat ze minder zonlicht op hun huid krijgen. Als kinderorthopeed kan ik hier heel veel doen.”

